

ХРОНИКА България

Неделя на Всички български светци и
научиха в памет на приснопамятния
екзарх Йосиф I

В неделя, когато честваме паметта на Всички български светци, родата ни Църква по традиции отбелязва и паметта на Българския екзарх Йосиф I, чието гробище в южната колонада на митрополитската катедрала „Св. Неделя“ в София. Тази година се навършват 94 години от почивката на приснопамятния екзарх.

По решение на Светия Синод и с благословението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийския митрополит Максим, на 21 юни тържествената свещна служба в стотинчария храм бе оглавена от преосвященния Драголюбивски епископ Даниел, иерарх на Неврокопския митрополит.

В съслужението взеха участие: архимандрит Григорий, протосиняк на Софийската света митрополия, свещенослужителите от храма, както и протодякон Стефан Марков и дякон Иван Петков.

Секетарният патриарх Максим, митрополитът от Светия Синод, епископи и архимандрити на БПЦ участваха молитвено в богослужението.

Като се сри върху живота и църковната дейност на Екзарх Йосиф I, в своето слово за прощанка епископ Даниел отбелязва, че календарните традиции и изследванията за него са интересни по българските земи, така и този бележит български духовник, могат и трябва да бъдат пример за нас, като християни и следователно на Господ Исус Христос и светите Божии ученици.

Много от прещастливите в този ден богомолци в храма прекараха своето Прощанство пред икони на Лигуретата, както и пред различни класари и многобройните мирни изложби при гроба на екзарха, за да се помолват за упокоение на душата му. Лично Негово Светейшество Българския патриарх и Софийския митрополит Максим отслужи панихидата в памет на блаженнопочивания приснопамятен прадедтел на БПЦ, Кръби гроб на екзарха, за да бъде упокоен в панихидата, застанаха изокорпусно: преосвященния митрополит Деметан, Варненски и Великопреславски митрополит Кирил, за САЩ

Канада и Австралия митрополит Йосиф, Великоларийски митрополит Григорий, Руския митрополит Неврокопски митрополит Натанаил, Плевенски митрополит Игнатий, Дроздовски митрополит Изаров, преосвященния епископ Софийския Нум, Тревненски Тимон, Знепольски Йосиф, Драголюбивски Даниел, както и архимандрит Григорий и архимандрит Дионисий и стотинчарски служители.

В своето обръщение към народа патриарх Максим още веднъж изрази надежда, че Бог ще промисли и невъзможни прегрешения на Екзарх Йосиф I ще го дари с блажен покой така, както почитаме днешните праведници, „Вечна и блажена да бъде паметта му!“, заключи той.

След края на панихидата митрополит се отпътува към събиращия Български патриарх и архиепископ, за да получи лично такното благословение.

Ще сто на организатора.

Според организаторите и участниците в провата православните праведници синосиско-най-добрият средство срещу морално разложение в обществото и разпада на традиционното семейство.

По време на шестията участващите митрополити средна спонтанната подкрепа на случайния митинг.

Още миналата година по същото време, във връзка с прещастния гай-парад в София, патриарх Максим и гирати писмо до кметъ на столицата и г-н Божко Борисов, в което призова за съдействието му Общината да си спредвидените законови средства съблътното, „като е съблътано за всички, които ще бъдат аз или всички зрители на това аморално и греховно шествие“. В писмото се каляше още: „Стойки и правотата на Христовото учение и следствията в живота на нас, ап. Павел: „Не участвате в безплътните дела на гъннатата; напорити – илюбователни“ (Еф. 5:11); не се обръщаме с моляба към Вас да спрете това недостоенно и срамно шествие, противостоещо на всичко християнско съзнание. Изживявайки последованието на Петрова пост... не сме приумени да бъдем свидетели на това безсрамно и нечестиво шествие, което ще надобляват и ще унижат.“

Припомне, че през 2005 г. под натиска на Обществения комитет „Православния синод“ и Варненския света митрополия, Общината в мрежата на столица спря почитането на гай-парада и съблътаното по предвидените инициативи. Изразяваме надеждата си, че в стотинчарите общинари ще проявят подобна мъдрост и загриженост за моралните ценности на българския народ и подрастванщото поколение.

Обява за прием на семинаристи за учебната 2009/2010 г.

Софийска духовна семинария „Св. Иван Рилски“

1. РЕДОВЕН ПЕТОДИШЕН КУРС на обучение – ученици, завършили VII и VIII клас, не по-възрастни от 17 години, с успех най-малко добър 4,00.

- Необходими документи за кандидатстване:**
1. Свидетелство за православно св. Кръщение;
 2. Издословен за завършил VII или VIII клас или свидетелство за основно образование;
 3. Препоръчително писмо от епархийския архиепископ;
 4. Медицинско свидетелство;
 5. Справка от психодиспансера по местоживее;
 6. Лична амбулаторна карта и имунизационен паспорт;
 7. Здравна книжка;
 8. Моляба до ректора на семинарията (попълва се по образец в канцеларията);
 9. Автобиография (попълва се по образец в канцеларията);
 10. 3 бр. снимки.

Кандидатите полагат следните приемни изпити:

1. Писмен изпит по български език (презраказ, синтаксичен и морфологичен разбор на изречение);
2. Здравна книжка; „на български или църковнославянски език;
3. Изпит по пеење за проверка на музикален слух – гамата и една песен (желателно е да бъде църковна).

II. ДВУГОДИШЕН ПАРАЛЕЛЕН КУРС – за кандидати, завършили средно образование.

Необходими документи за кандидатстване:

1. Свидетелство за православно св. Кръщение;
2. Диплома за завършено средно образование;
3. Препоръчително писмо от епархийския архиепископ;
4. Медицинско свидетелство;
5. Справка от психодиспансера по местоживее;
6. Лична амбулаторна карта и имунизационен паспорт;
7. Здравна книжка;
8. Свидетелство за съдимост;
9. Бюроенно свидетелство (само за семейните кандидати);

Пловдивска духовна семинария „Св. св. Кирил и Методи“

За учебната 2009/2010 г. в Пловдивската духовна семинария „Св. св. Кирил и Методи“ ще се приемат за РЕДОВНИ ПЕТОДИШЕН КУРС на обучение ученици, завършили VII клас.

Необходими документи за кандидатстване:

1. Свидетелство за православно св. Кръщение;
2. Свидетелство за завършил VII клас;
3. Препоръчително писмо от епархийския архиепископ;
4. Медицинско свидетелство, картон, справка от психодиспансера по местоживее и копире от здравнослужителската книжка на стр. 1, 2, 29 и 30 с нанесени имунизации;
5. Саморично написана автобиография;
6. Моляба до ректора на семинарията.

Кандидатите полагат следните приемни изпити:

1. Писмен изпит по български език (презраказ, синтаксичен и морфологичен разбор на изречение);
2. Изпит по пеење за проверка на музикален слух на кандидата (гамата и една песен – желателно църковна);

10. Моляба до ректора на семинарията (попълва се по образец в канцеларията);
11. Автобиография (попълва се по образец в канцеларията);
12. 3 бр. снимки.

До кандидатстване не се допускат възражения в семинарията.

Кандидатите полагат следните приемни изпити:

1. Писмен изпит по български език (презраказ, синтаксичен и морфологичен разбор на изречение);
2. Устен изпит по Свещ. история на Стара и Новаия Завет – върху първата част от книгата „Нашата вера“ на архимандрит Даниел в Пловдив;
3. Изпит по пеење за проверка на музикален слух – гамата и една песен (желателно е да бъде църковна).

Срок за подаване на документи до 4 юли 2009 г.

- Приемните изпити ще се проведат на 4 юни 2009 г. (събота) от 8,00 ч. в сградата на Софийската духовна семинария, пл. „Велюла завера“ № 2.
- Резултатът от приемните изпити се обявява след два дни.
- Редовните ученици и курсисти живеят в пансион в Семинарията и са на издръжка на Българската православна църква.
- Учениците заплащат всяка година фондовата такса в размер на минималната работна заплата за страната, която внасят на две части в началото на всеки учебен ден.
- На изключените или доброволно напусналите фондовата такса не се възвръща, като допълнително се заплащат изразходваните за тяхното пребиваване средства.
- Приемните ученици следва да се явят в Семинарията за настаняване на 13 септември 2009 г. (петък) от 17,00 ч.
- Откриването на новата учебна година ще бъде на 14 септември 2009 г. (понеделник) с празнична св. Литургия, отслужена в пловдивския храм „Св. Иван Рилски“.

София 1164, пл. „Велюла завера“ № 2, тел./факс: 868 01 44, 8688 00 70, 868 04 44, 862 29 81.

e-mail: seminar@sbiv.bg

От ректората

Литийно шествие срещу гей-парад в София

С литийно шествие студенти и граждани на София казаша своето „НЕ!“ на предвидения за 27 юни гей-парад и заявиха нежеланието си го няма част от българското общество да присъеме за нормални комуникации взаимноотпорни и всякакви други отклонения на сексуална основа.

Организатори на провата бяха Студентски съвет към Българския факултет на „Св. Климент Охридски“ и православни християни. Инициативният комитет бе оглавен от Благослов. Асенов, Симеон Йотев и Борис Ризов.

Шестият юли е в 11,30 часа на 21 юни от площада пред патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ и пресина пред централните улични площади на столицата, където се намират най-важните държавни и обществени институции: ул. „Оборитие“, ул. „Раковски“, бул. „Рекрут“, пресина пред площада „Батобитър“, ул. „Св.Борис“, бул. „Св. Неделя“, бул. „Витоша“, бул. „Св. Патриарх Евтимий“ и достига до храм „Св. Георги“, след което втегити вприпятно по маршрута. Натриера бяха издигнати крстове и икони на Господ Исус Христос, светите брати Кирил и Методи и св. преп. Иван Рилски.

Протестиращите заявих: „Ние не сме при правото на самопродирателство, не сме, но не смятаме, че е полезно и обосновано за обществото афиширането, особено наглато парадане с комуникационна последицност“. Свещенослужителите на гей-парада не се безобидно шук, а омит да се залитват границите между нормално и ненормално, и дори ненормалното да се представя като по-добрият от нормалното. Те прекараха и издигнаха плакати против моралното разрушение и в защита на нашите деца – бълде-

Справка в канцеларията на тел.:

82764 42 54

e-mail: seminar@sbiv.bg

http://www.seminaria.org

От ректората

Стартира официалния сайт на БПЦ Българска Патриаршия

От стр. 1

След това старворещият иконом Захари Дечев, водач на провата, даде думата на г-жа Десислава Панайотова, отговорен редактор на официалния сайт на БПЦ – Българска Патриаршия, за да представи сайта на сайта.

Съгласно замисъла, месата ще има централен редакторски екип в София, който включва: отговорния редактор г-жа Десислава Панайотова; г-жа Ана дора Христова с ресор: история, официални документи и връзки с медиите; г-жа Александра Карамалиева, която посеща новинарски отдели на сайта. Тяхната работа ще се подпомага от регионални редактори във всяка епархия на БПЦ в страната и зад граница, и духовни учители и стенографистки маестри на БПЦ.

Определените за този момент регионални редактори са: за Варненска епархия – г-жа Мария Стуйкова; за Великотърновска епархия – свещ. Михаил Хаджиев; за Видинска епархия – иконом. Самуил Теофанов; за Врачанска епархия – Негово Превосищенство Травнокопски епископ Климент; за Доростолска епархия – старворещият свещенноком Добра Чакъв със сътрудник г-н Антоан Секуев; за Ловчанска епархия – свещ. Клеменс Кабадийски; за Неврокопска епархия – свещ. Стефан Кочоков; за Плевненска епархия – г-жа Марина Георгиева; за Пловдивска епархия – прот. Добромир Костов и Йерем. Арсени; за Русенска епархия – д-ром Кирил Симе; г-н Милан Баколов; за Сливненска епархия – г-н Вълчан Яков; за Софийската духовна семинария – Св. Ион Райков – Йерем. Евтимий Ковачев.

Г-жа Панайотова сподели, че в работата на сайта са се включили и много сътрудници, които са извадили материал за подпомагане със снимки, материали и техническа подкрепа това общоцърковно, съвременно дело.

Та представата и сайта, често дело е техническото изграждане на официалния сайт на БПЦ и който и запарил че обещава поддръжката му. Хората, бидейки често сибиди работата сайтът на БПЦ не би бил възможен, а г-н Константин Илиев – управител, ръ-

ководител на проекта; г-н Калчо Василев – програмист аналитик, заместник-управител на проекта; г-н Христо Дръмев – ръководител отел „Програмираме“; г-н Иван Георгиев – ръководител развойна дейност; г-жа Ана Влахова – дизайнер; г-н Георги Митев – специалист по издателски ефекте; г-н Иван Крушев – програмист; г-н Йоанна Илиева – програмист аналитик; г-жа Людмила Калъчичева – дизайнер; г-жа Росица Чапърова – програмист.

Всички те работят в екипа на „ДейтаМилант“ ООД и Сайвен.Нет. Официалното представяне продължи с презентация, по време на която г-н Константин Илиев показа структурата на сайта, отделил всички страници и техническа възможности. Специално бе изтъкнато, че новините ще бъдат качвани на страниците на сайта и в аудио-вариант, на да имат възможност изстритите потребители да следат актуалните събития на БПЦ. Изрично бе подчертано, че сайтът е в процес на изграждане, от 19 юни този започна своята активна работа и че за първото няколко месеца, за да се качат материалите в отделните раздели и страници.

Накрая бе предоставена думата на журналистите и гостите. Открива се интерес, свързан със социално-обществената и културната роля на Църквата и нейната официална електронна мрежа. Отговорите бяха дадени от старворещия иконом Захари Дечев и арх. Десислава Панайотова, които подчертаха изричната грижа на Св. Синод за делята, за хората със специални потребности, както и това, че със стартирането си сайтът на БПЦ става един каталогатор за развитието на църковното православна журналистика в България.

След приключването на тържествената част по представянето на официалния сайт на БПЦ – Българска Патриаршия, редакторите и техническият екип проведоха първата си обща работна среща, на която бяха уточнени конкретни аспекти от бъдещата им съвместна работа.

Светият Синод на БПЦ и съветът на сайта изказват своята специална благодарност на домакините, уредниците и помощниците в осъществяването на това толкова значимо за БПЦ събитие: на Светешия Български патриарх и Софийски митрополит Максим, на преосвещенния Знеполски св. Ион, викарий на Софийския митрополитски епархия, на г-н Кабаков и г-н Атанасов, на прот. Николай Николов, прот. Ангел Ангелов, прот. Василеи Сария, д-ром Иван Петков и на всички, които допринесоха за топлата атмосфера и перфектната организация на тържественото събитие и които не стесняват маршека исторически за живота на Църквата.

Поздравление по случай откриването на официалния електронен сайт на БПЦ – Българска Патриаршия

Ваша Високопресвещенност и Превосищенство, драги гости, братя и сестри,

Нашият Спасител Господ Исус Христос е казал: *„Идете, научете всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина и Светия Дух, и като ги утеша да пазят всичко, що съм ви заповядал, и ето. Аз съм с вас през всички дни до свършека на света.“* (Мат. 28:19-20). Изпълнявай повелата на нашия Спасител от самото начало на своето съществуване, едината свята, съборна и апостолска Църква Христова е започнала да изпълнява своя дълга да благовести за Христа, за Отца, за Сина и за Светия Дух, и да привежда човешките спасение.

Всички в първите години на мисията си Църквата Христова е била изправена пред необходимостта да се противопостави на низинизма и скептицизма на съответното историческо време, да проведова хуманна и покрпена, по лоне в зачитане и уважение на християнската вяра и благовестие.

От най-ранна древност Църквата Христова е трябвало да се бори с инороднически атаки и еретически отклонения, да се съхранява чистотата на Христовото учение в невярващия вид.

От апостолско време

Църквата Христова е създадена своя иерархическа структура и е възприела механизми, осигуряващи административно и укрепване и добротворно взаимодействие с външния свят.

Българската православна църква от самото си осъществяване до днес винаги е изпълнявала функциите си в електронна форма, като неперпективно е проповядвала устно и писмено, използвайки за тази цел присъщите на съответната историческа епоха форми и средства.

Днес, когато ролята на електронните медии и живота на съвременното общество динамично нараства, Светият Синод счита, че е от голяма важност както за БПЦ, така и за нацията на като цяло, интернет-пространството да бъде пропито с църковно благовестие в истински православен дух.

Официалният електронен сайт на БПЦ – Българска Патриаршия е естествен продължение на ве-

ковната апостолска, мисионерска, духовно-просветна и културна дейност на нашата Църква. Чрез това ново средство на обществено служение БПЦ ще проследи да работи за благата и духовния напредък на нашата нация.

Сайтът ще послужи и за запазване на диалога с медийните и държавните институции. Така Църквата отговаря на оправдания обществен интерес към нейния живот и здравовна потребност на българската нация да чува позитивна и по актуалните проблеми на нашето време.

Бог да благослови старанията ни с успех за слава на Неговото свято име и за добро свидетелство пред света. Амин.

Превосищен на
Светия Синод:
† МАКСИМ
Патриарх Български и
Митрополит
Софийски

Прочетеното на 18.06.2009 г. в Салона на Софийската об. Митрополия.

Кандидатури за ръкоположения на свещенослужители

Светият Синод на БПЦ след като разгледа постъпилите кандидатурите препоръчва за ръкоположение на енорийски свещеници и свещеннослужители, на основание 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реш да бъдат публикувани имената на следните кандидати:
Сливненска епархия – Виталий Димитров Чобанур;
Видинска епархия – монах Иван (Иван Михайлов Болджийски), брат на Бачковска св. обит. Успенски манастир;
Старозагорска епархия – монах Онеимир (Георгов Кареванов), брат на Шипченския манастир „Рождество Христово“;
Трънски манастир – монах Кирил (Георги Тодоров Тодоров), брат на манастира.

ПРИЗИВИ ЗА НАБИРАНЕ НА СРЕДСТВА

Мъжкит обожителен манастир „Св. св. Йован и Анна“, с. Любливо, общ. Бургас, е извършва от средства за изграждане на светата обител.

Целевата работна сметка е в Банка ДСК АД, лонг Айотс
IBAN: BG738TSA9300000501121
BIC: STSA BG5F
Титуляр: манастир „Св. св. Йован и Анна“

За контакти:
архимандрит Партений, мгумен – GSM 0888/388-053.

ОБЪЯВА

Светиант Синод на БПЦ в заседание си на 4 юни във решение Синодалнага повична на епархия 6 гр. Невебър да действа през летния сезон на 2009 г.

- ✓ Сметане ще бъдат както следва:
 - ✓ първа сметка – от 1 август до 19 август;
 - ✓ втора сметка – от 20 август до 21 август;
 - ✓ трета сметка – от 23 август до 1 август;
 - ✓ четвърта сметка – от 3 август до 12 август;
 - ✓ пета сметка – от 14 август до 23 август;

- ✓ шеста сметка – от 25 август до 3 септември;
 - ✓ седма сметка – от 5 до 14 септември.
- Упълндрата се обид макс в размер на 22 аб, включваща 12 аб, поучава в 14 аб, зана в збулка, обид в бечка. Базисна се поучава от канцелярията на Св. Синод. Платена и поучена карма може да бъде върната обратно на-късно при дни през запобане на сметката.
- За съфериан на Св. Синод
† Синодския епископ Назум

Съблазноването на Негово Свещенство патриарх Максим имах шествието да посети Египет. Бюкс 15 човека, организирана в поклонническа група от стотинчаря св. Св. Самоуиленски. Могта мисия на свещник бе да изясняват, от гледнище на Свещеното Писание и православната вяра, значението на християнските свещници, които посяват в нас.

При размишления ми за значението на Египет като чист Божия промислен план за спасение на човека, в съзнанието ми постоянно бе грехът на единствеността на Яков, който замисля да убий братчето си Исав.

демидомостроу планински път до върха на планината Хорин (2665 м), където си прилича Моисей в поучението съдържало в 10-те Божии заповеди, за което четем в Свещеното Писание: „Аз (Моисей) възледох на планината, за да приема каменните скрижалки, скрижалите на завета, които Господ бе склучил с вас“ (Втор. 3:9).

Изкачването бе твърде изморително, с Бог ме подкрепи. А непосредствено до мен бяха лекарят Танчо и съпругата му Ивanka – благодари ви!

Размишленията ми

действие, решително и извясно, човек сам унизява своето достойнство, защото не може праведно да живее, да опази и да изяви Божия образ у себе си. Човекът е човек тогава, когато с ревност и в вяра в Бога сам се уподоби на Бога.

По пътя на придобиване на богоподобното човекът бе спалът от грехопадението. Личната свобода му дава възможност да се ползва от нея и неблагодарно и да грееши. Така човекът допусна грехопадението.

И ето как се случиха това: отпадналост от небесата ангелът Сатанал, желеейки да господства над Божиите творения, в образ на змия изкуши в лицето на Ева човека и „жената отговори на змията: плозодите от дърветата можем да ядем, само за плозодите на дървото, що е поздрав рай, рече: Бог не яже от тях и не се докозвайте до тях, за да не умрете. Тогава змията рече на жената: не, няма да умрете. Не, Бог знае, че в дева, в който вкусите от тях, ще ви се отворят очите, и ще бъдете като богове, знаещи добро и зло“ (Бит. 3:2-6).

По-напред Сатанал бе встанал срещу Бога, но спрямо Бога не успя да стане като бог и да обладва Божията власт, защото няма как твореният до подчини своя Творец. Но това, в което не успя срещу Бога, успя спрямо човека. Успяши на Ева, че като посетил на забраненото дърво, човекът се стане като бог. И то, тъй въз от дървото, вкусил и се отвори от „самообожествяването“, от властобогостта. Със себе си отвори и Адам. Оттогава човекът обладва власт и властта, но не по Бога, а против Бога.

Но Бог бе дал и властта на човека: „И благослови ги Бог, като им рече: плозете се и множете се, изпълнете земята и обладвайте я и господствайте!“ (Бит. 1:29). И още: „Възка душа да се подчинява на възроителните власти, защото няма власт, която да не е от Бога, и каквито власти има, те са от Бога наредени“ (Рим. 13). Да, Сам Бог даде на човеците да господаруват, но при Него

Богородяване и обожествяване

разлисици на един православен свещеник в Египет

Монумент от срещата с Негово Свещенство Теодор II, папа и патриарх на Александрия и цяла Африка

Бог обаче не провежда промисля си чрез човеколюбивост. Затова ми внушава да се задоволявам с това да го прозвоня на страннически кервани – египетски. Там обаче, в Египет, Бог ни дава Осфр да най-верен и прав до фараона държавен мъж. А така от сушанския година доведва в Египет и неговите брати и цяло му. Така в Египет се събира цялото потомство Авраамово, от което произлиза еврейският народ, и този народ се оказва в робство, от което по-късно бива изведен от Моисей (Бит. 37:3-50:20 и Изт. 3:1-12). Нека отбележим так следното: обикновено един народ подчинява друг в робство чрез нападение. Но този робството на евреитек араби не е следствие от нападение на Египет, а от личното, дошло десетина на Яков до решението да убий брат си. Ето че

съществува робство, причинено от грех на поробения

„И това стана от Господна Самота: чудни са Неговите съдби, велика е Неговата правота!“ (Ис. 28:29). По този начин Бог възпитаваше Свои избран народ, от който щеше да се роди Спасителят на света, както знаем от св. Йоан Ботелков, че с чудите Си даде да Бог съгражда спасението на целия човеки род: „Они, които победиха зявра и образа му, – нека се спасят на Моисей, Божия раб, и несиата на Агнеца, думайки: велики и чудни са Твоите дела, Господи, Боже Вездъжделиво! Праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на светите!“ (Откр. 15:3).

В потвърждение на това можем да добавим, че пак в Египет Младенецът Христос намери Господот от гневна на Ирода – да да се обрне реченото от Господ чрез пророка, който казва: „От Египет повиках Сина Си“ (Мат. 2:15). И още: „В това се състои любовта, че не сме възлюбили Бога, а Той ни възлюбил и проводи Сина Си да стане умилостивение за всички грехове“ (1 Иоан. 4:10). Това велик и найпознати човек Негово Свещенство Александрийския патриарх Теодор при приема, който ни окая.

Нашето пътуване в Египет завърши с нещо, което възхвалим мен, 82-годишния стар свещеник, но себеси. На 19 февруари станах в 1 часа през нощта и с няколко от нашата група поклонници поново изкачих по не-

обаче за развота на Египет в Божия промисъл не спираха: християнските манастири и фараоновите пирамиди със сфинкса, фараоновите пирамиди, гробници и мумии. В съзнанието ми проснаха библейските текстове по отношение темата за богоподобие и обожествяване: „Рече Бог до сътворителния му на Наш образ, (а) на Наше подобие...“ И сътвори Бог човека по Свой образ, по Божият образ го сътвори; мъж и жена ги сътвори“ (Бит. 1:26,28). Бог предложи на своя образ и подобие: Но Бог не даде на човека богоподобие наготово, а му го предостави, за да може, ако желас, със собствените усилия да постигне богоподобното богоподобие, да се богоподобява. Така

Бог предостави погивна на човека като естествена част от живота му:

да преодолява известни обстоятелства и да постигне собственото си усъвършенстване; да поддържа и опази у себе си Божия образ, в който е и собственото му достойнство, и да живее този Божия образ до пълно богоподобие, така както и Сам Бог го е предвидил в иждия Си за сътворителния на човека.

Е, да, богоподобие – съвършенство?! Нази човекът с съвършено Божие творение, за какво му е и допълнително съвършенство?

Да, човекът като създаде само по себе си с съвършено Божие творение, но не с съвършен в своето поведение поради свободата си воля. Така, от една страна, човекът е обожаван със свобода в чрез неа направена на личното си поведение, но от друга страна – човекът е личност и тази своя свобода той извява чрез лична си отговорност. Човекът е човек, когато пазн своето лично достойнство, когато е

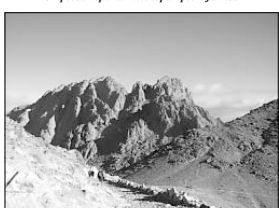
личност със свои специфични, с една лична неповторимост чрез дружески волеци

Чрез свободата си той формира, показва и утвърждава своята личност. Освен Свой образ, Бог е вложил у човека и лични дарове и способности (харизми). Те се активират и реализират чрез свободната воля на човека и той е длъжен да ги развие до съвършенство, като ги употреби за слава Божия и за доброто на своя близък. Заряд това Бог не даде на човека богоподобие наготово. А за да се уподоби на Бога, човек трябва да посплъта така, както Христос ни учи: „Обичайте враговете си, благославяйте ония, които ви проклинат, добро правете на ония, които ви мразят, и молете се за ония, които ви обидят и гонят, за да бъдете синове на вашия Отец Небесен...“ И тъй, бъдете съвършени, както е съвършен и Небесният ваш Отец“ (Мат. 5:44,48).

Та нази, ако Бог беще дал наготово съвършеното богоподобие на човека, то в своето съвършено поведение човекът да бъде само един с това определени задачи, без лично поведение и свобода на извак или другите, т. е. без да може да бъде творец. Зашто на практика човекът щеше да се намира в състояние, в което винаш да може да бъде човек, тъй като човек без свобода не е човек. Без лично поведение, без лично

С презрителна Еквотора пред сфинкса

Изглед от планината Хорин

го тово благословение, а не като множество богове, отхвърлящи Елияна Бог. Така неблагодарната мечта на Сатанал в противие на Бога се явява вече внушен и виден атеизъм у човека, защото атеизъм е именно властване без Бога. В този ред на мисли аз през цялото време по стърпяни път размишлявах върху новията окая и властост.

Февруари 2008 г.

Слово

Свещеник: Кирил ДИМИТРОВ, при Старини храм „Св. Петка“, София

Манастирският храм „Възнесение Господне“

Ако си припомниш житието на прп. Ромил Видински, ще разбереш, че преподобният е по-възршил своя земен път в манастира „Раваница“ в Сърбия и там е бил погребан след смъртта си през 1375 г. Когато прп. Ромил известо време обикалял из манастирите в Браничевска епархия и посетил „Раваница“, потърсих хората на именита ученик на свети

МАНАСТИРЪТ „РАВАНИЦА“ В СЪРБИЯ

Григорий Синит – прпс. Ромил, розом от Биди, днешния гр. Видин. Но колкото и да развитах монахиите и продаваче на икони и сувенири, никой не можа да ми покаже гроба. Нещо повече – дори не помруваха за кого ги питам. А гробът на преподобния се оказа в притвора на самия храм, в специална ниша в южната страна. Разноша го по иконата с грижливо поддръжкото горшио календо на него, но не нахисът гласе: „Прп. Ромил Раваницки.“

Старите крепостни стени и новата сграда на манастира „Раваница“

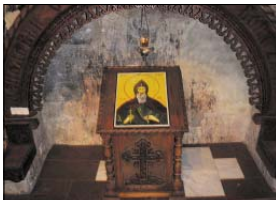
Така е известен там. И когато по-голям попитак за него насилниците на манастира, използвайки това име, не беше трудно да намери и негова икона, и след от кандидатко при гроба му.

Манастир „Раваница“ е задушница в с. княз Лазар. В манастирския храм се намират нетленните можи на княз-мъченик. Намира се в Източна Сърбия, Браничевска епархия. В южнокрието е на Куначка планина, в долината на р. Морава.

От житието на прпс. Ромил става ясно, че по това време манастирът вече е съществувал, макар и не окончателно завършен. Манастирският комплекс, който включва великолепна църква, манастишки здания, трапезария, поком за владетели, дребни крепостни стени със седем отбранителни кули, по-ниски външни отбранителни стени и северния поместие, е граден с обидина.

Църквата му е посветена на Възнесение Господне. Изградена е между 1370 и 1380 година.

Битката на Косово поле през 1389 г. завършила с победата на турците, сръбският княз Лазар бил пленен и по заповед на Баязид I на 2815 юни, Видолен, бил посечен. Първоначално княз Лазар бил погребан в Прищина, а през 1391 г. мошите му били пренесени в просторния от него манастир „Раваница“. От „Раваница“ започна почитта към княз-мъченик. Между запалените възпламени на южославия мъченик, две са написани от раванички монаси или в края на XIV, или в самото начало на XV век. Почитта към княз Лазар първоначално е била съсредоточена в манастира „Раваница“

Нашата с гроба на прп. Ромил Видински

до 1390-1391 г., докато там се пазели мошите му, но после се разнася и в други духовни центрове. Силно е почитан и в манастира „Любовница“, задушница на княгиня Милица, съпругата на княз-мъченик.

След провъзгласяването на Печката патриаршия през 1375 г. и избрането на патриарх Ефрем, светогорски монах-исихаст, българин по произход, на тери-

Пелешението моши на княз Лазар

1600 г. от манастира и от Сърбия. Сигнат как до околотности на Булапеша, в Сентадарию, където изграждат временна дървена църква. При бивството си спазват и моштите на княз Лазар, богослужения утарб и рпколик. Няколко години по-късно раваничкият монаси пренасят светините в запустялата манастир „Върдник“ във Фрушка планина, който обновават из основи. Обновенията църква посвещават вместо на св. Йоан, на Възнесение Христово – когато е храмният празник на гърмата „Раваница“. Манастирът преименува в „Нова Раваница“ или „Сремска Раваница“, но не забравят своя манастир. Те събират пожертвувания, търсят помощ и от рудските, и от утроволашките владетели за възстановяването му.

След освобождяването на Северна Сърбия в австро-турската война, през 1717 г. в „Раваница“ се връща един от останалите живи раванички монаси – Дискал Стефан.

Дискал Стефан намيرا манастира оцмачкис и запустел. Църквата била така обрасла с тръвици, че не можела да открие вратите. Притворът бил разрушен до основи, а в църквата растало дърво. Йеромонах Стефан разчиства църквата, въстрел откопане разрушения притвор и мжков от манастирските здания.

Ракош след това около йеромонах Стефан се образува монашеско братство. Отвара врати и училище за сещеници и монаси. От завършването си през 1717 г. до смъртта си през 1729 г. йеромонах Стефан неуомру работи по обноваването на „Раваница“, където въпреки тежките и смутни години той и намيرا намери добрите потугане майстори и зотрифа. Частично запазен портрет на Дискал Стефан откриваме в притвора на манастирския храм.

По време на Първото сръбско влание „Раваница“ отново е опожарявана и разрушавана. В средата на XIX век, по времето на изгнана Дюбинович Попич, е разгърната обширна дейност по обноваването на манастира. През 1850 г. е изграден нов камък, който стои и днес.

В описа на инвентара на манастира, съставен по време на армия Дюбинович през 1860 г., е казано: Църква с тешеном покориена, у добрият став, с језина у торму малко звоно и са три звона, на дребном портрета от Манастирската сграда, една, изградена от камък и цигла, с 13 стани, голма трапезария, дом на старти хора „у добрият став са више ојада.“

През 1875 г. тук са се съхранявали 95 богослужбни книги.

През Втората световна война манастир „Раваница“ отново пострадала от окупаторите, а изгнумат армия. Макарий е измъчван и разстрелан на 24. 02.1943 г.

Дискал Стефан е девически манастир, който съществено изброява 50 монахици. Почти половината от тях се подизвават в манастира „Света Петка“ в Дюна Мутинца, който е метох на „Раваница“. Сестринството на „Света Петка“ се грижи за 92 миточата и жени с ментални урешдения. Манастирът има и втора църква при адетовото на света Петка. Метохът датира от Средновековието, но по време на турското робство е разрушаван и обноваван. Последното му обноваване е през 1971 година.

С „Раваница“ е свързан и намриршият се на 12 км по-нагоре в планината „Савески манастир“, който също е бил метох на „Раваница“. На „Раваница“ днешно и обноваването си в наши дни.

Д-р КАРАМИКАЛЕВА

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2009 г.

„Църковен вестник“

1 година	25,00 лв.
6 месеца	12,50 лв.
3 месеца	6,25 лв.
ед. цена	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
Тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МОЛ. Тапка Гюлева, Кривопаланка
e-mail: siniodat@gmail.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Раваница не се издава.

Банков сметка на Синовиално издателство на БИЦ
„УниКредит“ ЕООД, Бр. 4 „Абонент“ № 58
IBAN BG97 0389660108147018, БИК код: UNCRBG9F

Сметката се използва в пощенски ящик или на банков сметка.
Всяко дело е изпосла пощенски адрес и пощенски код на получателя!

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изобразения и не бива да се използва за цели, които не са в полза на БИЦ.